

Titel: Periode og sætningsanalyse, [Helsingfors] 071-0090

Citation: "Periode og sætningsanalyse, [Helsingfors] 071-0090", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 3. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_071-shoot-wacc-1992_0005_071_Helsingfors_0090_p3_bP2_TB00001/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

digner, må man altså dels konstatere at visse størrelser indgår i forskellige kædegrupper og visse størrelser indgår i samme kædegrupper.

2. Av dette ræsonnement ses det let hvor vigtigt det er at lingvistikken besidder en éntydig analysemetode. Metoden er altså deduktiv, hvilket medfører at man går fra større enheder til mindre enheder. Når vi skal tale om perioder og sætninger - eller nexier og nexus, som er termer der bruges i nyere lingvistik - forudsætter vi at vi, ved deduktion, er kommet til en størrelse der hedder sprog, og atter fra denne størrelse er kommet til størrelser vi kalder perioder eller nexier. Større enheder end perioder er de størrelser ved hvis deling man når til perioder. Vi kunde også have brugt den almindeligt yndede term tegn - idet vi så slutter os til de Saussures definition av sproget som et system av tegn. Ved deduktionen går vi altså fra større tegn til mindre tegn, og fra tegn går vi senere videre til dele av tegn, idet vi når en grænse hvor der til en bestemt udtryksstørrelse ikke kan tilforordnes noget bestemt indhold, eller til en bestemt indholdsstørrelse ikke kan tilforordnes nogen bestemt udtryksstørrelse. Vi kan sige at størrelsen i:ia har et indhold, men det kan vi ikke sige om e. e har ingen betydning, i: kan have betydning men har det ikke generelt, f.ex. ikke i koden ai:v. Større tegn end perioden kunde man kalde paragraffer. Paragraffer kan f.ex. være karakteriseret av tegn som og, men, hvorved disse (sammen med visse andre tegn) skiller sig ud fra sådanne tegn eller dele av tegne der ikke har den evne at kunne karakterisere så store enheder, størrelser som ai, som. Det er ikke avgørende at man kan træffe og, men i mindre tegn end paragraffer, men det avgørende er at ai og som ikke kan findes i tegn der er større end en periode. Ved den deling der fører fra paragraf til periode har vi hermed opnået at anbringe tegn som og, men i ét paradigme, og tegn som ai og som i et andet paradigme.